

30 ئايەت

سۈرە فەجر

مەككىدە نازىل بولغان

سۈرە فەجرنى نامازدا قىرائەت قىلىش توغرىسىدا

نەسائى جابىرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مۇئاز نامازغا تۇردى. بىر كىشى كېلىپ مۇئازغا ئىقتىدا قىلدى. مۇئاز نامازنى بەك ئۇزارتتۇرتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشى مەسجىدنىڭ بىر تەرىپىگە بېرىپ، نامازنى ئۆزى يالغۇز ئوقۇپ قايتىپ كەتتى. بۇ خەۋەر مۇئازغا يەتتى. مۇئاز: مۇناپىق، دېدى. بۇ خەۋەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېلىقى كىشىدىن (ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى) سورىدى. ئۇ كىشى: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ئۇنىڭ بىلەن ناماز ئوقاي دەپ كەلگەن ئىدىم. لېكىن، ئۇ نامازنى بەكمۇ ئۇزارتتۇرتتى. شۇنىڭ بىلەن مەسجىتنىڭ بىر تەرىپىگە بېرىپ نامازنى ئۆزۈم يالغۇز ئوقۇپ قايتىپ كېتىپ، تۆگەمگە ھەلەپ ئېتىپ بەردىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئازغا: «ئى مۇئاز! سەن كىشىلەرنى پىتىنگە سالامسەن؟ (نامازدا) ئەنلا، شەمس، فەجر ۋە لەيلى سۈرىلىرىدەك (قىسقا سۈرىلەرنى) ئوقۇساڭ بولماسمىدى؟» دېدى.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْفَجْرِ ۝۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝۴ هَلْ فِي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ ۝۵ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝۶ اِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝۷ الَّتِي لَمْ يُخَلِّقْ مِثْلَهَا فِي الْاَلْبَدِ ۝۸ وَثَمُوذَ الَّذِي جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ۝۱۰ الَّذِي نَطَعُوْا فِي الْاَلْبَدِ ۝۱۱ فَاكْفُرُوا فِيهَا الْاَفْسَادَ ۝۱۲ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝۱۳ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ ۝۱۴

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

سۈبھى بىلەن، (زۇلھەججىنىڭ دەسلەپكى) ئون كېچىسى بىلەن، قۇربانلىق كۈنى بىلەن، ھارپا كۈنى بىلەن، (كائىناتنىڭ ئاجايىپ ھەرىكىتى بىلەن) ئۆتكەن كېچە بىلەن قەسەمكى، (كاپىرلارغا چوقۇم ئازاب قىلىمىز) (1-4). ئەقىل ئىككىسىگە بۇنىڭدا (يەنى يۇقىرىقى نەرسىلەردە قانائەتلىنەرلىك) قەسەم بارمۇ؟ (5). پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئاد - كۈچلۈك ئىسرىمىنى قانداق جازالىغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ (6-7). بۇنداق ئادەملەر باشقا شەھەرلەردە يارىتىلمىغان ئىدى (8). شۇنىڭدەك ۋادىقورادا تاشلارنى كېسىپ (ئۆيلەرنى بىنا قىلغان) سەمۇدىنى اللە قانداق جازالىدى (9). شۇنىڭدەك قوزۇقلار ئىككىسى پىرىمەۋنى قانداق جازالىدى (10). ئۇلار شەھەرلەردە (زۇلۇم قىلىشتا) ھەددىدىن ئاشتى (11). ئۇ يەرلەردە بۇزغۇنچىلىقنى كۆپ قىلدى (12).

پەرۋەردىگارنىڭ ئۇلارغا قاتتىق ئازابىنى نازىل قىلدى»⁽¹³⁾. پەرۋەردىگارنىڭ (بەندىلەرنى) ئەلۋەتتە كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر⁽¹⁴⁾.

«سۇبھى» ۋە ئۇنىڭدىن باشقا سۆزلەرنىڭ تەپسىرى توغرىسىدا

﴿سۇبھى بىلەن، (زۇلھەججىنىڭ دەسلەپكى) ئون كېچىسى بىلەن، قۇربانلىق كۈنى بىلەن، ھارپا كۈنى بىلەن، (كائىناتنىڭ ئاجايىپ ھەرىكىتى بىلەن) ئۆتكەن كېچە بىلەن قەسەمكى، (كاپىرلارغا چوقۇم ئازاب قىلىمىز)﴾ مەسرۇق ۋە مۇھەممەد ئىبنى كەئب: (ئايەتتىكى **اللھ تائالا** قەسەم ئىچكەن) سۇبھىدىن قۇربان ھېيت كۈنىنىڭ سۇبھىسى كۆزدە تۇتۇلىدۇ، دېدى. ئىبنى ئابباس، ئىبنى زۇبەير، مۇجاھىد ۋە نۇرغۇنلىغان سەلەپ ۋە خەلەپ ئالىملىرى: ئايەتتىكى ئون كېچىدىن زۇلھەججىنىڭ دەسلەپكى ئون كېچىسى كۆزدە تۇتۇلىدۇ، دېدى.

ئىمام بۇخارى (زۇلھەججىنىڭ دەسلەپكى ئون كېچىسىنىڭ پەزىلىتى ھەققىدە) ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇشۇ كۈنلەردە (يەنى زۇلھەججىنىڭ دەسلەپكى ئون كۈنلىرىدە) قىلىنغان ياخشى ئەمەل ئىبادەتلەردەك **اللھ تائالا**غا سۆيۈملۈك كۆرىنىدىغان ياخشى ئەمەل - ئىبادەتلەر يوقتۇر» دېدى. ساھابىلار: **اللھ تائالا**نىڭ يولىدا قىلغان جىھادچۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «**اللھ تائالا**نىڭ يولىدا قىلغان جىھادچۇ (ئۇ كۈنلەردە قىلىنغان ياخشى ئەمەل - ئىبادەتلەردەك سۆيۈملۈك) ئەمەستۇر» دېدى. پەقەتلا جېنى ۋە مېلىنى ئاتاپ چىقىپ، ئۇنىڭدىن ھېچنېمىسى قايتىپ كەلمىگەن كىشىنىڭ ئەمەللا ئۇ كۈنلەردە قىلىنغان ياخشى ئەمەل - ئىبادەتلەردىن سۆيۈملۈكتۇر.

ئىمام ئەھمەد جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئايەتتىكى «ئون كېچىسى» دېگەن سۆزدىن قۇربان ھېيت بار بولغان (زۇلھەججىنىڭ دەسلەپكى) ئون كۈنى، «ھارپا كۈنى» دېگەن سۆزدىن ئەرەپات كۈنى ۋە «قۇربانلىق كۈنى» دېگەن سۆزدىن قۇربانلىق كۈنى كۆزدە تۇتۇلىدۇ». بۇ ھەدىسنى نەسەئى رىۋايەت قىلدى. مېنىڭچە (يەنى ئاپتۇر ئۆزىنى دېمەكچىدۇر) بۇ ھەدىسنىڭ تېكىستىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەۋە قىلىشتا ئازراق مەسىلە بار. توغرىسىنى **اللھ تائالا** بىلگۈچىدۇر.

﴿قۇربانلىق كۈنى بىلەن، ھارپا كۈنى بىلەن (قەسەمكى)﴾ بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى يۇقىرىدىكى ھەدىستە بايان قىلىنىپ ئۆتۈلدى.

«كېچە» دېگەن سۆزنىڭ بايانى توغرىسىدا

﴿ئۆتكەن كېچە بىلەن قەسەمكى، (كاپىرلارغا چوقۇم ئازاب قىلىمىز)﴾ ئەۋفى ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: ئۆتۈپ كەتكەن كېچە بىلەن قەسەمكى دېگەنلىكتۇر، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: بىر قىسمى كېلىپ، يەنە بىر قىسمى كەتكەن كېچە بىلەن قەسەمكى دېگەنلىكتۇر، دېدى. مۇجاھىد، ئەبۇ ئالىيە، قەتادە، مالىك، زەيد ئىبنى ئەسلىم ۋە ئىبنى زەيد قاتارلىقلار بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: يۈرۈگەن كېچە بىلەن قەسەمكى، دېگەنلىكتۇر دېدى.

﴿ئەقىل ئىگىسىگە بۇنىڭدا (يەنى يۇقىرىقى نەرسىلەردە قانائەتلىنەرلىك) قەسەم بارمۇ؟﴾ يەنى بۇ ئايەتلەردە ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن قىلىنغان قەسەم باردۇر.

بۇ ئىبادەتنىڭ ۋاقتلىرى ۋە چىن دىلىدىن ئاللا تائالاغا بويسۇنىدىغان، ئاللا تائالادىن قورقىدىغان، ئاللا تائالانىڭ ئالدىدا كەمتەرلىك قىلىدىغان ۋە ئاللا تائالاغا باش ئېگىدىغان تەقۋادار بەندىلەر ئاللا تائالاغا يېقىنچىلىق قىلىدىغان ھەج ۋە نامازلارغا ئوخشاش ئىبادەتلەر بىلەن قىلىنغان بىر قەسەمدۇر.

ئاللا تائالانىڭ ئاد قەۋمىنى ھالاك قىلغانلىقىنىڭ بايانى توغرىسىدا

ئاللا تائالا يۇقىرىدا مۆمىنلەر ۋە ئۇلارنىڭ قىلغان تائەت - ئىبادەتلىرى ھەققىدە توختالغاندىن كېيىن، بۇ يەردە ئۆزىنىڭ ئاد قەۋمىنى قانداق قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: ﴿پەرۋەردىگارنىڭ ئاد - كۈچلۈك ئىرەمنى قانداق جازالىغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟﴾ يەنى بۇلار ئاللا تائالاغا بويسۇنۇشتىن چىققان، ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغان ۋە ئۇنىڭ كىتابلىرىدىن تېنىپ، ھەددىدىن ئاشقان زالىم كىشىلەردۇر.

ئاللا تائالا ئۇلارنى قانداق ھالاك قىلغانلىقىنى ۋە ئۇلارنى كىشىلەرگە ئىبەرەت قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: ﴿پەرۋەردىگارنىڭ ئاد - كۈچلۈك ئىرەمنى قانداق جازالىغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟﴾ ئىبنى ئىسھاقنىڭ كۆز قارىشىچە، بۇلار نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سامنىڭ نەرۋىسى ئىرەمنىڭ بالىلىرى بولغان قەدىمكى ئاد قەۋمىدۇر. ئاللا تائالا ئۇلارغا پەيغەمبىرى ھۇد ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى. ئۇلار ئۇنى ئىنكار قىلدى ۋە ئۇنىڭغا قارشىلىق كۆرسەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئاللا تائالا ھۇد ئەلەيھىسسالامنى ئىمان ئېيتقان كىشىلەر بىلەن بىللە ئېلىپ چىقىپ كەتتى ۋە ئاد قەۋمىنى ھەددىدىن زىيادە قاتتىق ۋە سوغۇق بوران بىلەن (بىرىنىمۇ قويماي) ھالاك قىلدى. بۇ ھەقتە ئاللا تائالا مۇنداق دېدى: ﴿ئاد بولسا ھەددىدىن زىيادە قاتتىق ۋە سوغۇق بوران بىلەن ھالاك قىلىندى. اللە ئۇلارغا بوراننى يەتتە كېچە، سەككىز كۈندۈز ئۈزۈلدۈرمەي ئاپىرىدە قىلدى، (ئاد) قەۋمنىڭ (ئۆز ماكانلىرىدا ھالاك بولۇپ) خورما دەرىخىنىڭ پور كۆتەكلىرىدە ياتقانلىقىنى كۆرسەن. ئۇلاردىن بىرەر ئادەمنىڭ قالغانلىقىنى كۆرەلمەسەن؟﴾⁽¹⁾.

ئاللا تائالا مۆمىنلەرنىڭ ئىبەرەت ئېلىشى ئۈچۈن بۇلارنىڭ قىسسىسىنى قۇرئاننىڭ بىر نەچچە يېرىدە بايان قىلدى.

ئاللا تائالا ئۇلارنى ئۆزىنىڭ: ﴿پەرۋەردىگارنىڭ ئاد - كۈچلۈك ئىرەمنى قانداق جازالىغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟﴾ دېگەن ئايىتىدە "كۈچلۈك" دەپ سۆيەتلىدى. چۈنكى، ئۇلار تۈۋرۈكلەر بىلەن ئېگىز قىلىپ قوپۇرۇلغان يۇڭ ئۆيلەردە ياشايتتى. ئۇلار ئۆز زامانىدا قاۋۇل، گەۋدىلىك ۋە ئەڭ كۈچلۈك كىشىلەر ئىدى. شۇڭا ھۇد ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئاللا تائالانىڭ بەرگەن بۇ نېمەتلىرىنى ئەسلىتەن، ھەمدە ئۇلارنى ئاللا تائالانىڭ ئۇلارغا بەرگەن بۇ نېمەتلىرىنى ئۆزلىرىنى شۇنداق ياراتقان پەرۋەردىگارغا ئىتائەت قىلىش يولىدا ئىشلىتىشكە دەۋەت قىلغان. ئاللا تائالا ھۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنى شۇنىڭغا دەۋەت قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: ﴿پەرۋەردىگارنىڭ ۋەھىسى سىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن ئۆز ئىچىڭلاردىكى بىر كىشى ئارقىلىق كەلگەنلىكىدىن ئەجەبلىنەمسىلەر؟﴾ ئۆز ۋاقتىدا نۇھنىڭ قەۋمى ھالاك بولغاندىن كېيىن، ئاللا نىڭ سىلەرنى ئۇلارنىڭ ئورۇنباسارلىرى قىلغانلىقىنى، ۋۇجۇدۇڭلارنى قامەتلىك، بەستلىك قىلغانلىقىنى ياد ئېتىڭلار، سىلەر بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ئاللا نىڭ نېمەتلىرىنى ياد ئېتىڭلار﴾⁽²⁾ ئاد بولسا زېمىندا (اللەنىڭ بەندىلىرى ھۇد ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئىمان ئېيتقانلارغا) ھەقسىز

(1) سۈرە ھاققە 6 - 8 - ئايەتكىچە.

(2) سۈرە ئەئراق 69 - ئايەت.

رەۋىشتە يوغانچىلىق قىلدى. ئۇلار: «كۈچ - قۇۋۋەتتە بىزدىن كىم ئارتۇق؟» دېدى. (1) **﴿ئەللا تائالا بۇ سۈرىدە مۇنداق دېدى: ﴿بۇنداق ئادەملەر باشقا شەھەرلەردە يارىتىلمىغان ئىدى﴾ يەنى كۈچتۈڭۈزلىكتە، جىسمانىي قاۋۇللۇقتا ئۇلاردا بىر قەۋم ئەزەلدىن يارىتىلىپ باقمىغان. مۇجاھىد: «ئىرەم» بولسا قەدىمكى بىر قەۋم بولۇپ، ئۇلار قەدىمكى ئاد قەۋمى دەپ ئاتالغان، دېدى. قەتادە ئىبنى دەئامە ۋە سۇدى: «ئىرەم» بولسا ئاد قەۋمىنىڭ دۆلىتىنىڭ ئۆيلىرىنىڭ نامىدۇر، دېدى. بۇ خىلى كۈچكە ئىگە بىر قاراشتۇر.**

﴿بۇنداق ئادەملەر باشقا شەھەرلەردە يارىتىلمىغان ئىدى﴾ ئىبنى زەيد بۇ ئايەتتىكى ئالماشنى باشقا يەرگە قاراتتى ۋە بۇنىڭغا ئاساسەن ئايەتنىڭ مەنىسى: ئۇلار ئەھقاق دېگەن يەردە باشقا شەھەرلەردە پەيدا قىلىنمىغان ئېگىز تۇۋرۇكلۇك ئۆيلەرنى سالىدى دېگەنلىك بولسۇ، دېدى. ئەمما قەتادە ۋە ئىبنى جەرر قاتارلىقلار بۇ ئايەتتىكى ئالماشنى قەۋمنىڭ ئۆزىگە قاراتتى ۋە شۇنىڭغا ئاساسەن ئايەتنىڭ مەنىسى: بۇنداق كىشىلەر ئۆز زامانىدا يارىتىلمىغان ئىدى دېگەنلىكتۇر، دېدى. بۇ قاراش توغرا دەپ قارالغان قاراشتۇر. ئەمما ئىبنى زەيد ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرىنىڭ قاراشلىرى بولسا، ئاجىز دەپ قارالغان قاراشتۇر. چۈنكى، ئەگەر ئايەتنىڭ مەنىسى ئۇلار دېگەندەك بولسا، ئەللا تائالا: باشقا شەھەرلەردە پەيدا قىلىنمىغان ئېگىز تۇۋرۇكلۇك ئۆيلەر سېلىندى، دەيتتى. لېكىن ئۇنداق دېمەستىن، بەلكى **﴿بۇنداق ئادەملەر باشقا شەھەرلەردە يارىتىلمىغان ئىدى﴾ دېدى.**

﴿شۇنىڭدەك ۋادىقورادا تاشلارنى كېسىپ (ئۆيلەرنى بىنا قىلغان) سەمۇدىنى ئەللا قانداق جازالىدى﴾ يەنى ۋادىقورادا قۇرام تاشلارنى كېسىپ ئۆيلەرنى سالغان سەمۇدى قەۋمىنى ئەللا تائالا قانداق جازالىدى. ئىبنى ئابباس بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: ۋادىقورادا قۇرام تاشلارنى ئويۇپ، تېشىپ، ئۆيلەرنى سالغان سەمۇدى قەۋمىنى ئەللا تائالا قانداق جازالىدى دېگەنلىكتۇر، دېدى. بۇ ھەقتە مۇجاھىد، قەتادە، زەھھاك ۋە ئىبنى زەيد قاتارلىقلارمۇ شۇنداق دېدى. ئەللا تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دېدى: **﴿خۇشال ھالدا تاغلارنى تېشىپ ئۆي ياسامسىلەر﴾** (2).

پىرىئەۋن توغرىسىدا

﴿شۇنىڭدەك قوزۇقلار ئىگىسى پىرىئەۋننى قانداق جازالىدى﴾ ئەۋفى ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: شۇنىڭدەك قول ئاستىدا ئۇنى كۈچلەندۈرۈپ تۇرىدىغان نۇرغۇن ئەسكەرلىرى بار پىرىئەۋننى قانداق جازالىدى دېگەنلىكتۇر دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى. ئىبىتىشلارغا قارىغاندا، پىرىئەۋن ئەسكەرلەرنى جازالىماقچى بولسا، ئۇلارنىڭ قول - پۇتلىرىغا تۆمۈر قوزۇقلارنى قېقىپ، ئۇلارنى قوزۇق بىلەن ئېسىپ قوياتتى. مۇجاھىد: پىرىئەۋن كىشىلەرنى قوزۇقلارغا باغلاپ قوياتتى، دېدى. بۇ ھەقتە سەئىد ئىبنى جۇبەير، ھەسەن ۋە سۇدى قاتارلىقلارمۇ شۇنداق دېدى.

﴿ئۇلار شەھەرلەردە (زۇلۇم قىلىشتا) ھەددىدىن ئاشتى. ئۇ يەرلەردە بۇزغۇنچىلىقنى كۆپ قىلدى﴾ يەنى ئۇلار شەھەرلەردە ھەددىدىن ئېشىپ، كىشىلەرگە ئازار بېرىپ، بۇزغۇنچىلىق قىلدى. **﴿پەرۋەردىگارنىڭ ئۇلارغا قاتتىق ئازابنى نازىل قىلدى﴾** يەنى ئەللا تائالا ئۇلارغا ئاسماندىن ئازاب ۋە جازا چۈشۈرۈپ جازالىدى. بۇ جازانىڭ جىتايەتچى قەۋمگە چۈشۈشىنى ھېچكىم توسۇپ قالالمىدى.

(1) سۈرە فۇسىلەت 15 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە شۇئەرا 149 - ئايەت.

پەرۋەردىگارنىڭ كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىقى توغرىسىدا

﴿پەرۋەردىگارنىڭ (بەندىلەرنى) ئەلۋەتتە كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر﴾ ئىبنى ئابباس بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى ھەققىدە: **اللھ تائالا ئاڭلاپ ۋە كۆرۈپ تۇرىدۇ دېگەنلىكتۇر، دېدى. يەنى اللھ تائالا بەندىلىرىنىڭ قىلغان ئىشلىرىنى كۆزىتىپ، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ھەر بىر كىشىنىڭ قىلمىشىغا قارىتا جازا ياكى مۇكاپات بېرىدۇ. بارلىق مەخلۇقاتلار اللھ تائالانىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلىدۇ. اللھ تائالا ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئادىل ھۆكۈم چىقىرىپ، ھەر بىرىگە لايىق بولغان جازا ياكى مۇكاپاتنى بېرىدۇ. اللھ تائالا كىشىلەرگە زۇلۇم ۋە ناھەقچىلىق قىلىشتىن پاكىتۇر.**

* * * * *

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿٦﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿٧﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿٨﴾ وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٩﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَابَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٠﴾ وَتُحِبُّونَ الْآلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿١١﴾

پەرۋەردىگارى ئىنساننى سىناپ ئەزىز قىلسا ۋە ئۇنىڭغا نېمەت بەرسە، ئۇ: «پەرۋەردىگارم مېنى ئەزىز قىلدى» دەيدۇ⁽¹⁵⁾. پەرۋەردىگارى ئىنساننى سىناپ رىزىقىنى تار قىلسا، ئۇ: «پەرۋەردىگارم مېنى خار قىلدى» دەيدۇ⁽¹⁶⁾. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، سىلەر يېتىمنى ھۆرمەت قىلمايسىلەر⁽¹⁷⁾. بىر - بىرىڭلارنى مىسكىنگە ئاش، نان بېرىشكە تەرغىپ قىلمايسىلەر⁽¹⁸⁾. مىراسنى (ھالال - ھارام دېمەستىن) ھە دەپ يەيسىلەر⁽¹⁹⁾. مالنى (ھېرىسلىق بىلەن) ناھايىتى دوست تۇتسىلەر⁽²⁰⁾.

بەندىنىڭ باي ياكى پېقىر قىلىنىشى اللھ تائالانىڭ ئىززەتلىشى ياكى خار قىلىشى ئەمەس،

بەلكى بەندىسىگە قىلغان سىنقى ئىكەنلىكى توغرىسىدا

اللھ تائالا بۇ يەردە بەزى بەندىلەرنىڭ: ئۆزلىرىنىڭ سىناق ئۈچۈن باي قىلىنىشىنى «اللھ تائالانىڭ بىزنى ئىززەتلىشى» دەپ چۈشۈنگەنلىكىنى ئىنكار قىلدى. چۈنكى، باي قىلىنىش ھەرگىزمۇ ئىززەتلىش بولماستىن بەلكى، ئۇ بىر تۈرلۈك سىناق تۇر. اللھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دېدى: ﴿ئۇلار﴾ بىزنىڭ ئۇلارغا مال - مۈلك ۋە ئەۋلاتلارنى بەرگەنلىكىمىزنى ئۆزلىرىگە تېز ياخشىلىق قىلغانلىق دەپ ئويلامدۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار ئۇقمايدۇ⁽¹⁾.

شۇنداقلا بەزى كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ كەمبەغەل قىلىنىشىنى «اللھ تائالانىڭ ئاھانەت قىلىشى» دەپ چۈشىنىدۇ. شۇڭا اللھ تائالا: ﴿ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس﴾ دېيىش ئارقىلىق ئىككىلا خىل ھالەتتىكى كىشىلەرنىڭ چۈشىنىشىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. چۈنكى، اللھ تائالا مال - دۇنيانى ئۆزى ياخشى كۆرگەن ۋە ياخشى كۆرمىگەن ھەرقانداق بەندىسىگە بېرىۋېرىدۇ. شۇنداقلا ياخشى كۆرگەن ۋە ياخشى كۆرمىگەننىڭ ھەممىسىنىڭ رىزىقىنى ئوخشاشلا تار قىلىدۇ. ھەر ئىككىلا ئەھۋالدا مۇھىم بولغىنى اللھ تائالاغا تائەت قىلىشتۇر. باي كىشى اللھ تائالاغا شۈكۈر ئېيتىشى، نامرات كىشى سەۋر قىلىشى لازىمدۇر.

(1) سۈرە مۇئەسسىن 55 — 56 - ئايەتلەر.

بەندىنىڭ مال - دۇنياسى ھەققىدە يامانلىق قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا

ئىمام ئەبۇداۋۇد ئىبنى سەئىدىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن يېتىمگە كېپىل بولغۇچى بىلەن مۇشۇنداق تۇرىمەن» دەپ كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن ئۇتتۇرا بارمىقىنى چۈپلەپ كۆرسەتتى.

﴿بىر - بىرىڭلارنى مىسكىنگە ئاش، نان بېرىشكە تەرغىپ قىلمايسىلەر﴾ يەنى ئۇلار پېقىر - مىسكىنلەرگە ياخشىلىق قىلىشقا، ئۆز - ئارا بىر - بىرىگە خەير - ئەھسان قىلىشقا بۇيرىمايدۇ.

﴿مىراسنى (ھالال - ھارام دېمەستىن) ھە دەپ يەيسىلەر. مالنى (ھېرىسلىق بىلەن) ناھايىتى دوست تۇتسىلەر﴾.

* * * * *

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿١٨﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿١٩﴾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ

بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٠﴾ يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢١﴾ فَيَوْمَئِذٍ

لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا يُوثِقُ وِثْقَاهُ أَحَدًا ﴿٢٣﴾ يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٤﴾ أَرْجَعِي إِلَى

رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٥﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٦﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٢٧﴾

(ئى غاپىللار!) بۇنىڭدىن يېنىڭلار، زېمىن ئارقىمۇ ئارقا تەۋرىتىلگەن چاغدا⁽²¹⁾. پەرۋەردىگارىڭ كەلگەن ۋە پەرىشتىلەر سەپ - سەپ بولۇپ كەلگەن چاغدا⁽²²⁾. (كۇناھكارلارنىڭ كۆرۈشى ئۈچۈن) جەھەننەم كەلتۈرۈلگەن چاغدا، شۇ كۈندە ئىنسان (يەنى كاپىر) (دۇنيادىكى قىلمىشلىرىنى) ئەسلىدۇ، (بۇ چاغدا) ئەسلىگەننىڭ ئۇنىڭغا نېمە پايدىسى بولسۇن⁽²³⁾. ئۇ ئېيتىدۇ: «كاشكى مەن (دۇنيادىكى) ھايات ۋاقتىمدا ياخشى ئىشلارنى قىلغان بولسامچۇ!»⁽²⁴⁾. شۇ كۈندە ھەر ئەھدى (اللە غا ئاسىيلىق قىلغانلارنى) اللە جازالىغاندەك جازالىمايدۇ⁽²⁵⁾. ھەممە ھېچ ئەھدى اللە باغلىغاندەك باغلىمايدۇ⁽²⁶⁾. ئى ئارام تاپقۇچى جان!⁽²⁷⁾. سەن پەرۋەردىگارىڭدىن مەنۇن، پەرۋەردىگارىڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا، ئۇنىڭ دەركاھىغا قايتقىن⁽²⁸⁾. سەن مېنىڭ (ياخشى) بەندىلىرىم قاتارىغا قوشۇلغىن⁽²⁹⁾. مېنىڭ جەننىتىمگە كىرگىن⁽³⁰⁾.

ھەر بىر كىشىنىڭ قىيامەت كۈنى ئۆزىنىڭ ياخشى - يامان قىلمىشلىرىنىڭ نەتىجىسىنى

كۆرىدىغانلىقى توغرىسىدا

بۇ ئايەتتە اللە تائالا قىيامەت كۈنىدە بولىدىغان قورقۇنچلۇق ئەھۋالدىن خەۋەر بېرىپ مۇنداق دېدى: ﴿ئى غاپىللار! بۇنىڭدىن يېنىڭلار، زېمىن ئارقىمۇ ئارقا تەۋرىتىلگەن چاغدا﴾ يەنى ھەقىقەتەن تاغ ۋە زېمىنلار تۈپتۈز قىلىنىپ، مەخلۇقاتلار قەبرىلەردىن قوپۇرۇلۇپ اللە تائالانىڭ ئالدىدا تۇرغۇزۇلغاندا، ﴿پەرۋەردىگارىڭ كەلگەن﴾ يەنى اللە تائالا مەخلۇقاتلىرى ئارىسىدا ھۆكۈم قىلىش ئۈچۈن تۇرغاندا، كىشىلەر ئىرادىلىك كاتتا پەيغەمبەرلەرنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇلاردىن ئۆزلىرىگە شاپائەت قىلىشنى تەلەپ قىلسا، ھەر بىر پەيغەمبەر: «مەن (بۈگۈن) شاپائەت قىلالمايمەن» دەپ ئۆزلىرىنى ئېيتىشىدۇ. ئۇلار ئەڭ ئاخىرىدا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىشىكىدە، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «مەن شاپائەت

قىلاي» دەپ پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىغا بېرىپ (ئۆزىگە) بەندىلەرگە شاپائەت قىلىش ئىمتىيازىنىڭ بېرىلىشىنى پەرۋەردىگاردىن سورايدۇ. **اللھ تائالا ئۇنىڭغا شاپائەت قىلىش ئىمتىيازىنى بېرىدۇ.**

بۇ، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام قىلىدىغان شاپائەتنىڭ تۇنجىسى بولۇپ، خۇددى سۈرە ئىسرادا بايان قىلىنىپ ئۆتۈلگىنىگە ئوخشاش، ئۇنىڭ بۇ شاپائەت قىلىشى مەرتىۋىسى «ماختىلىدىغان ئورۇن» دەپ ئاتىلىدۇ. **اللھ تائالا بەندىلىرى ئارىسىدا خالغانچە ھۆكۈم قىلىشى ئۈچۈن كېلىدۇ ۋە پەرىشتىلەر اللھ تائالانىڭ ئالدىدا سەپ - سەپ بولۇپ كېلىدۇ.**

﴿**گۇناھكارلارنىڭ كۆرۈشى ئۈچۈن) جەھەننەم كەلتۈرۈلگەن چاغدا**﴾ ئىمام مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇددىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قىيامەت كۈنى جەھەننەم ھەر بىرىنى 70 مىڭ پەرىشتە تۇتقان 70 مىڭ ئارغامچا بىلەن سۆرەپ كېلىنىدۇ» بۇ ھەدىسنى تىرمىزىمۇ شۇنداق رىۋايەت قىلدى.

﴿**شۇ كۈندە ئىنسان (يەنى كاپىر) (دۇنيادىكى قىلمىشلىرىنى) ئەسلەيدۇ**﴾ يەنى ئۇ ئىلگىرى كېيىن قىلغان بارلىق قىلمىشلىرىنى ئەسلەيدۇ.

﴿**بۇ چاغدا) ئەسلىگەننىڭ ئۇنىڭغا نېمە پايدىسى بولسۇن. ئۇ ئېيتىدۇ: «كاشكى مەن (دۇنيادىكى) ھايات ۋاقتىدا ياخشى ئىشلارنى قىلغان بولسامچۇ!**﴾﴾ يەنى ئۇ كىشى ئەگەر گۇناھكارلاردىن بولسا، ئۆزىنىڭ گۇناھ ئىشلارنى قىلغانلىقىغا پۇشايماق قىلىدۇ. ئەگەر ئۇ ياخشى ئەمەل - ئىبادەت قىلغان ئادەم بولغان بولسا، ئۆزىنىڭ ياخشى ئەمەل - ئىبادەتلەرنى تېخىمۇ كۆپ قىلمىغانلىقىغا پۇشايماق قىلىدۇ.

ئىمام ئەھمەد مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇئۇمەيرىدىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «**ناۋادا بىر ئىنسان تۇغۇلغىنىدىن تارتىپ تاكى قېرىپ ئۆلگىچە يۈزىنى يەرگە يېقىپ اللھ تائالاغا (تائەت قىلىپ) سەجدە قىلغان بولسىمۇ، ئۇ قىلغان بۇ ئەمەل - ئىبادەتلىرىنى قىيامەت كۈنى يەنىلا ئاز سانايدۇ. ئۇ دۇنياغا قايتا قايتۇرۇلۇپ تېخىمۇ كۆپرەك ياخشى ئەمەل ئىبادەتلەرنى قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ.**»

﴿**شۇ كۈندە ھەر ئەھدى (اللھ غا ئاسىيلىق قىلغانلارنى) اللھ جازالىغاندەك جازالىمايدۇ**﴾ يەنى ھېچكىم ھېچكىمنى اللھ تائالا ئۆزىگە ئاسىيلىق قىلغانلارنى ئازابلىغاندەك ئازابلىمايدۇ.

﴿**ھەمدە ھېچ ئەھدى اللھ باغلىغاندەك باغلىمايدۇ**﴾ يەنى ھېچكىم ھېچكىمنى اللھ تائالاغا تانغانلارنى اللھ تائالانىڭ جەھەننەمگە مۇئەككەل پەرىشتىلىرى باغلىغاندەك باغلىيالمايدۇ. بۇ ئايەتلەر گۇناھكارلار ۋە زالىملار توغرىسىدىكى ئايەتلەردۇر.

ئەمما ھەقىقەتتە چىڭ تۇرغان، پاك مۆمىنلەرگە مۇنداق دېيىلىدۇ: ﴿**ئى ئارام تاپقۇچى جان! سەن پەرۋەردىگارنىڭدىن مەنۇن، پەرۋەردىگارنىڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا، ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقىن**﴾ يەنى سەن پەرۋەردىگارنىڭدىن مەنۇن، پەرۋەردىگارنىڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا، ئۇنىڭ دەرگاھىغا، ئۇنىڭ مۇكاپاتى ۋە بەندىلىرى ئۈچۈن جەننەتتە تەييارلىغان نازۇ - نېمەتلەر بار تەرەپكە قايتقىن.

﴿**سەن مېنىڭ (ياخشى) بەندىلىرىم قاتارىغا قوشۇلغىن**﴾ يەنى بۇ سۆز ئۇ ياخشى كىشىلەرگە سەكراتتىكى چېغدا بىر قېتىم، قىيامەت كۈنىدە يەنە بىر قېتىم دېيىلىدۇ. پەرىشتىلەر سەكراتتىكى چاغدا ۋە قىيامەت كۈنىدە بۇ سۆز بىلەن ئۇلارغا خۇش - بېشارەت بېرىدۇ.

ئىبنى ئەبۇھاتەم ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: اللھ تائالانىڭ ﴿**ئى ئارام تاپقۇچى جان!**﴾ سەن پەرۋەردىگارنىڭدىن مەنۇن، پەرۋەردىگارنىڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا، ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقىن﴾ دېگەن ئايىتى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بار بولغان بىر سورۇندا چۈشكەن بولۇپ

بۇنى ئاڭلىغان ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامغا: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! بۇ نېمە دېگەن ياخشى خۇش - بېشارەت ھە! دېگەندە ، پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «شەك - شۈبھىسىزكى ، بۇ سۆز بىلەن ساڭمۇ خۇش - بېشارەت بېرىلىدۇ» دېگەن .
اللھ تائالاغا شۈكۈرلەر بولسۇن . شۇنىڭ بىلەن سۇرە فەجرنىڭ تەپسىرى تۈگىدى .